

III. WIARA W BOGA

1. Wersety kluczowe

Hbr 11,1-3 i 6; Rz 10,17; Mt 17,20; Rz 1,17.

2. Wstęp

Wiara jest naturalnym następstwem pokuty z martwych uczynków. Wcześniej była ona skierowana na nas samych, teraz kierujemy ją ku Bogu. Martwe uczynki zawsze przeszkadzają wierze w Boga. Musimy „odwrócić się od nich”, aby móc „zwrócić się” do Boga. Aby wiara w Boga mogła się rozwinąć, najpierw musi nastąpić upamiętanie z martwych uczynków. Dlatego wszystko co nie pochodzi z wiary w Boga, jest martwe (Hbr 11,6; Rz 14,23).

Wiara, w kontekście tej fundamentalnej prawdy może być zdefiniowana jako posiadanie ufności, pewności lub zaufania wobec innej osoby i jej słów. Posiadanie wiary w Boga oznacza zamianę ufności samemu sobie, na zaufanie Jemu.

3. W jaki sposób rozwija się wiara w Boga

a) Posiadanie właściwej postawy umysłu

Wiara jest przekonaniem. Słowo „wiara” pochodzi z greckiego słowa „pistis”, które znaczy „trwale, niewzruszone przekonanie; silne i serdeczne wierzenie; przekonanie o prawdzie czegoś” (2Tm 1,12). Musimy uświadomić sobie marność wszystkiego bez Boga. Wiara zawiera postawę pokory i uległości wobec woli Bożej (Flp 2,5-8). I my musimy mieć ten sam rodzaj postawy.

b) Wiara jest treścią i rzeczywistością

Wiara nie jest wyobraźnią albo życzeniem, żeby coś się stało. Jest to przekonanie o prawdzie czegoś, przez działanie Ducha Świętego. Jeśli Bóg daje nam wiarę w jakiejś sprawie, możemy być pewni, że ta rzecz naprawdę istnieje, jest dobra i realna (Hbr 11,1; 4Moj 23,19).

c) Wiara jest darem od Boga

Nie możemy wypracować sami z siebie wiary. To nie jest rezultat umysłowych ćwiczeń. Duch Święty musi wnieść w nasze serca zdolność wierzenia Bogu (Ef 2,8).

d) Wiara rozwija się przez nasze poznanie Boga

Nie możesz zaufać temu, kogo nie znasz. Im więcej znamy Boga, Jego wierność, miłość, charakter, Jego drogi i to jak wielki On jest, tym bardziej będziemy w stanie zaufać Mu. To jest podstawą prawdziwej wiary w Boga (5Moj 7,9; Ps 9,10; 1Ts 5,24). Poznajemy Boga, kiedy Duch Święty objawia nam Go przez Słowo Boże i przez bez-

pośrednie objawienie dla nas tego, co jest zgodne ze Słowem Bożym. Poparte jest to przez doświadczenia życiowe, gdy przez wiarę doświadczamy Boga (Hbr 11,6). Nie możemy tak naprawdę nikogo poznać, dopóki nie porozmawiamy z nim. Dlatego modlitwa jest cudownym sposobem poznawania Boga. Modlitwa zawsze ukazuje dwie rzeczy: po pierwsze, pragnienie serca, aby wszystko, co czynimy było Bożą wolą, po drugie wyznanie naszej całkowitej zależności od Niego. Pamiętaj, że Boża wierność jest wielka, niewzruszona (Ps 89,34) oraz wieczna (Ps 119,90). Musimy polegać na Jego wierności (1P 4,19; Hbr 10,23) i obwieszczać ją (Ps 92,1-2; Ps 89,1).

e) Wiara przychodzi przez słuchanie

Bóg przekazuje swoje myśli przez swoje Słowo. Uzdalnia nas do słyszenia tego, co mówi do nas przez Ducha Świętego. Powinniśmy wierzyć i być przekonani, że to co On mówi jest rzeczywiście prawdą i jest skierowane do nas. *„Wiara przychodzi przez słuchanie, a słuchanie przez (określone) Słowo Boże”* (Rz 10,17). Gdy wyznajemy słowo wiary dane nam i opieramy się na nim, przyjmujemy je i działamy zgodnie z nim, to odkrywamy twórczą moc Boga działającego przez to słowo, aby spełniło się to co On obiecał. Jezus powiedział nam, że dzięki wierze nic niemożliwego dla nas nie będzie (Mt 17,20). Posiadanie wiary pociąga za sobą zamianę polegania tylko na jednym źródle poznania, tzn. poznaniu zmysłami (którego potrzebujemy), na poleganiu na wyższym źródle poznania - przez objawienie. Poznanie rozumowe zawiera wszelką wiedzę, którą otrzymuje człowieka w sposób naturalny przez jego pięć zmysłów. Jest to poznanie ograniczone i określone jako mądrość ludzka (1Kor 2,4)

Poznanie przez objawienie nie jest oparte na pięciu zmysłach lub naturalnym rozumowaniu, lecz na wyższym źródle, którym jest prawda Słowa Bożego. Jest ona objawiana przez Ducha Świętego duchowi ludzkiemu i określana jest jako mądrość Boża (1Kor 2,7-16).

„A wiara jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przeświadczeniem o tym, czego nie widzimy” (Hbr 11,1).

f) Wiara przychodzi przez doświadczanie Boga i Jego wierności

Im więcej mamy wiary w Boga, tym więcej doświadczamy Jego wierności i bardziej nasza wiara rośnie. Bóg dał nam również dary uzdrawiania i czynienia cudów, które powinny zbliżać nas do Niego i powiększać naszą wiarę (J 2,11; J 11,15).

g) Wiara rośnie, gdy pamiętamy o Jego wierności w przeszłości

4. Wnioski

Wiara nie jest umysłowym nastawieniem na problemy. Jest ona sednem natury Bożej. Bóg jest Bogiem wiary: On stworzył wszechświat przez wiarę (Hbr 11,3). Osoba, która jest narodzona na nowo przez Ducha Bożego, otrzymała potencjalnie naturę Bożą. Stara natura każdego człowieka jest zdo-

minowana przez negatywne siły, takie jak: lęk, zwątpienie, zamieszanie i błądzenie, lecz nowa, Bożą naturą, jest twórcza, wprowadza porządek w miejsce chaosu (1M 1,2), życie w miejsce śmierci, zdrowie zamiast choroby, dobrobyt zamiast ubóstwa, prawdę w miejsce błędu i sprawiedliwość w miejsce grzechu. Wyrażeniem tej nowej natury jest wiara (Rz 1,17). Wiara w Boga jest stylem życia ucznia Jezusa.

5. Pytania i punkty do dyskusji

- a) Dlaczego bez wiary wszystko jest martwe?
- b) Czy czynimy coś, co pozbawione jest wiary w Boga? Jeśli tak, to co zamierzamy z tym zrobić?
- c) Co mówią o wierze fragmenty z 1J 5,4-5 i 1P 1,5?
- d) Czy możemy uważać, że mamy wiarę, jeśli nie potwierdzamy jej uczynkami? (Jk 2,14-26)
- e) Kto jest sprawcą i dokończycielem wiary? (Hbr 12,2)
- f) Co to znaczy, że żyjemy wiarą, a nie oglądaniem? (2Kor 5,7)
- g) W jaki sposób wyraża się wiara? (Ga 5,6)

6. Posumowanie i zastosowanie

- a) Upamiętanie się z martwych uczynków jest konieczne do wzrostu wiary w Boga.
- b) Bez wiary nie można podobać się Bogu.
- c) Wiara polega na pewności, że to, co powiedział Bóg, stanie się.
- d) Wiara zawiera zaufanie Bogu bardziej niż sobie samemu.
- e) Wiara w Boga powinna być stylem życia ucznia Jezusa.
- f) Wiara pochodzi od Boga.
- g) Wiara wzrasta wraz z naszym poznaniem Boga.